

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 40. Primus Sermo de Vita Communi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Sæculum V. natorem dedit Epistolam, qua ejus vel
A. C. 425. dissimulationem, vel injustitiam reprehendebat, hortabaturque ad poenitentiam agendum. Quando pecunia Ecclesiæ deficiebat, S. Augustinus populo pauperum indigentiam aperiebat; aliquoties ut eis subveniret, aut captivos redimeret, vasa sacra confringi, & liquefieri jussit. Non nunquam populum menebat, non ea, qua par esset, diligenter

Poff. c. 23. curari Ecclesiæ thesaurum, unde sumptus in Altare accipiendi erant. Cum videlicet Bona Ecclesiæ immobilia Clericis invidiam parere, coram populo edixit, libenterius se eorum oblationibus voluntariis vivere, quam hæc Bona administrare, paratum se, ea abdicare, ut tam ipse, quam alii Servi Dei ex altari viverent, cum Altari servirent, sicut in veteri Testamento factum; at Laici in id nunquam consenserunt.

§. XL.

Primus sermo de vita commun.

*Serm. 355.
al. 49. de di-
vers. c. n. 3.* Quidam Presbyter, nomine Januarius, Communitatem S. Augustini ingressus, jaegtabat, omnia bona sua in causas pias distraxisse; verum servaverat filii pecunias, cuius proprietatem ad filiam suam pertinere dicebat; filium enim habebat, & filiam minori ætate, qui in Monasteriis educabantur; simulabat ergo se filio

filia servare hanc pecuniam, usque dum Sæculum V.
 eidem per ætatem de ea disponere licet. Nihilominus, cum se videret mor-
 ti proximum, condito testamento, quid
 his pecuniis faciendum, ipse decrevit, ju-
 ramento affirmans, se esse earum Domi-
 num. Filium, & filiam exhaeredes vo-
 luit, & Hæredem scripsit Ecclesiam. S.
 Augustinum acriter affixit hujus Pres-
 byteri simulatio, & periculum malæ fa-
 mæ, quod ejus Communitas subibat. Ita-
 que aliquando populum suum rogavit,
 ut altera die in Ecclesia frequentissimus *Serm. 316.*
 conveniret; ubi tempus concionandi ad- *al. 50. n. 2.*
 venit, de se ipso enarrare cœpit, quo *Sup. l. XIX.*
S. 33. XX.
 pacto olim Hippone venisset, invitum *S. 12.*
 se deinde Presbyterum, & Episcopum S. Augustini.
 fuisse creatum, & Monasterium Cleri-
 corum in Domo Episcopali instituisse, ut
 hospites decentius quam in simplici a-
 sceterio suscipi possent. *Hæc est*, inquit:
nostra vivendi ratio; nemini in nostra
Societate quidquam proprium possidere
licet, & si quis aliquid retinet, rem illi-
citam facit. () Optima mibi de fratri-*
bus meis est opinio, & ne quidem, an a-
liter faciant, inquirere lubet. Tum fa-
ctum Presbyteri Januarii refert, atque
edicit, nolle se, ut Ecclesia hæreditatem
acce-

(*) En antiquissimum usum vivendi pau-
 pertatem!

Sæculum V. acceptet, quod factum Januarii sibi non
A. C. 425. probetur, eoque minus, quia litigandi
materiam liberis reliquisset, dum singuli
relictam pecuniam sibi depositant. Sed
spero, inquit S. Augustinus: me cum pra-
cipuis ex vobis hanc rem compositurum.

- ¶. 3. Postea rationem reddit, cur ha-
hæreditatem acceptare reculet. *Re-*
difficilis, inquit: *omnibus placere*. Ma-
aliqui haud dubie vituperabunt, si bona
eorum, qui sinistro affectu liberos hære-
ditate privant, acceptem; alii repre-
dent, si non acceptem; in promptu emissa
est inquiet: cur nemo Ecclesiae Hypo-
nensi quidquam donet. Mentem meam ex-
plico; oblationes recipio, si modo bona
sint, & Sanctæ. Si quis filio suo iratus,
eum exhiberet, nonne mei esset officium
pater adhuc viveret, eum filio reconcili-
re? at si agat, quod vobis sæpe suspi-
cet, Christum pro secundo, vel tertio
¶. 5. Filio suo habeat, oblata accepto. Ca-
sam reddit, quare Hæreditatem cuius-
dam Bonifacii respuerit. Et hac occa-
sione dixit, sibi nullum esse thesaurum.
Non enim expedit Episcopo, inquit:
cunias custodire, dum tot pauperes han-
mus, quibus satis subvenire non possumus.
Tum subjungit: *Quisunque filium suum*
hæreditate paterna privare vult, ut *sua*
sua det Ecclesiae, alium quam Augustinus
quærat, qui tale donum acceptet; *ad ap-*

tius, si Deo ita placet, nemo acceptet! Sæculum V.
quantis laudibus factum Episcopi Aure- A. C. 425.
lii Carthaginensis celebratum! vir, non
liberis modo, sed & spe liberorum carens,
omnia bona sua, reservato usufructus ju-
re, Ecclesiæ donavit; postea prolem ge-
mit, & Episcopus, nihil minus expectan-
ti, quæ donaverat, restituit. Poterat
retinere secundum Mundi, sed non secun-
dum Dei sensum.

S. Augustinus rursus declarat, dixi- n. 6.
se ad eos, qui in ejus Societate vive-
bant, ut, si quæ forte possiderent, de iis
disponerent, & diem usque ad Epiph-
aniam posuisse. Statueram, inquit: nul-
lum Clericum ordinare, nisi in meo vel-
let manere consortio, eumque ordine pri-
vare, si a Communitate discederet; jam
muto consilium coram Deo, & vobis.
Qui propria possidere volunt, quibus Deus,
& Ecclesia ejus non sufficit, habitent,
ubi voluerint. Nolo Hypocritas facere.
Grande malum est, votum violare, sed
gravius fingere, & non observare. Hos
Dei judicio relinquo.

§. XLI.

Sermo secundus.

Sanctus Augustinus post Epiphaniam Serm. 356.
eorum, quæ acta fuerant, sicut pro al. 50. de di-
miserat, rationem reddidit. Primo a vers.
Diacono, cui nomen Lazarus, locum Att. 4. 31. 32.
Ecc. Hist. Eccles. Tom. V. LII præ-